

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčka JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] sudcovi Okresného súdu v K [REDACTED] konajúc o odvolaní sudcu JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu z 22. júna 2004 sp.zn. 7 Ds 1/03 na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. novembra 2004 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich odvolanie sudcu JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 22. júna 2004 sp.zn. 7 Ds 1/03 uznal JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] sudcu Okresného súdu v K [REDACTED] za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len zákon o sudcoch a prísediacich) preto, že napriek skutočnosti, že vyčerpал dovolenku na zotavenie v mesiacoch júl až august 2000 a pracovné voľno mu nebolo poskytnuté, nenastúpil riadne dňa 4. septembra 2000 na výkon sudcovskej funkcie na Okresný súd v K [REDACTED] zdržiaval sa v USA a od uvedeného dátumu do dňa 5. januára 2001 mu tamojší súd vykazuje absenciu, pričom do zamestnania nastúpil až dňom 8. januára 2001 a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že skutok mal za preukázaný, pričom tvrdenia sudcu, že do zamestnania nemohol nastúpiť po ukončení dovolenky z dôvodu, že v júli utrpel dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej mal zranenia znemožňujúce mu let dňa 3. augusta 2000 a následnú nemožnosť zaobstarania letenky, považoval za účelové. Za nepresvedčivé a nelogické považoval súd konanie sudcu, aby po dopravnej nehode pri utrení uvádzaných zranení, sudca

nevyhľadal lekársku pomoc (aj napriek tomu, že nebol poistený), ale navštívil lekára až po uplynutí jedného mesiaca, kedy už bol ochotný zaplatiť za ošetrovanie 105 USD. Za nevierohodné považoval tvrdenia sudcu o nemožnosti zaobstarania si letenky na skorší termín pre rečovú bariéru, keď nevyužil pomoc slovenského zastupiteľského úradu v USA, ako aj pre fakt, že žil u priateľa, ktorý sa v USA zdržiaval rok a pol, takže je predpoklad o jeho jazykových znalostiach.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie sudca JUDr. A. K. a žiadal, aby bolo rozhodnutie zrušené a vec vrátená prvostupňovému disciplinárnemu súdu na ďalšie konanie, resp. aby bol z disciplinárneho previnenia oslobodený. Namietal, že skutok, ktorého sa mal dopustiť, je v návrhu na disciplinárne konanie vymedzený od 4.9.2000 do 14.12.2000, preto ak disciplinárny súd v skutkovej vete jeho trvanie vymedzil do 8.1.2001 prekročil tým návrh. Nesúhlasil ani so záverom, že v danom prípade sa jedná o trvací delikt. Mal za to, že podaním návrhu sa oddelilo jedno konanie a ak v konaní pokračoval, toto treba posudzovať ako nový skutok, ku ktorému je potrebný nový návrh na disciplinárne konanie. Ďalej zopakoval na svoju obranu všetky námietky, ktoré predniesol pred prvostupňovým disciplinárnym súdom ohľadom jeho práceneschopnosti, predvianočného obdobia a problémov ohľadom získania letenky, ako aj oznamovania jeho pobytu predsedovi súdu prostredníctvom manželky. Spochybnil tiež zákonnosť vec prejednávajúcej sudkyňi, keď pôvodne jeho vec prejednávala JUDr. Z. Napokon poukázal na to, že jeho disciplinárna zodpovednosť zanikla, pretože skutok bol spáchaný ešte za účinnosti zákona č. 412/1991 Zb. o kárnej zodpovednosti sudcov.

Na podklade podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru že prvostupňový disciplinárny súd vykonal všetky potrebné dôkazy v súlade so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho súdu zo dňa 16. decembra 2002 sp.zn. 1 Dso 2/02, tieto jednotlivito aj v ich súhrne náležite vyhodnotil a dospel tak k úplným a správnym skutkovým záverom. Aj podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu tieto závery plne zodpovedajú výsledku vykonaného dokazovania, a preto si ich odvolací disciplinárny súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia.

Odvolacie námietky sudcu JUDr. A. K. sú irelevantné. Je nepochybné, že sudca vycestoval do USA, kde mal úmysel zdržať sa dlhšiu dobu. Po vyčerpaní dovolenky mal možnosť, bez zbytočného odkladu, oznámiť zamestnávateľovi, že prekročí rámec dovolenky; mohol tým zdôvodniť svoju neprítomnosť v práci. Nič mu totiž nebránilo telefonicky sa skontaktovať s vedením súdu a podať informáciu o sebe. Sudca JUDr. A. K. tak

však neurobil, neprejavil ani snahu usporiadať si svoje pracovné záležitosti tak, aby mu nebola vykazovaná absencia. Jeho manželka, s ktorou bol v kontakte preukázateľne informovala vedenie súdu až potom, ako bola na to listom predsedu súdu vyzvaná. Na tomto fakte nemení nič ani samotná skutočnosť, že sudcovi bola podľa lekárskej správy z 21. augusta 2000 diagnostifikovaná akútna labyrintitída. Pokiaľ sudca na svoju obranu uvádza, že potom ako mohol cestovať lietadlom nebolo v jeho silách získať letenku na skorší let pre predvianočné obdobie, ide o účelovú obranu, pretože sudca nevyužil ani pomoc Veľvyslanectva Slovenskej republiky v USA, hoci mu bola takáto pomoc ponúknutá.

Konanie sudcu JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] svedčí o jeho nezodpovednom postoji k výkonu sudcovskej funkcie. Z jeho strany ide teda o nesvedomitú a nezodpovednú konanie a o porušenie povinnosti sudcu vo vzťahu k výkonu svojej sudcovskej funkcie. V danom prípade ide o trvajúci delikt, ktorý z hľadiska časového vymedzenia skutku bol ukončený až dňa 8. januára 2001, pretože neospravedlnená neprítomnosť sudcu JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] v práci trvala do 7. januára 2001 vrátane. Správne potom prvostupňový disciplinárny súd aplikoval zákon č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich. Z týchto dôvodov neobstoja ani námietka týkajúca sa zániku disciplinárnej zodpovednosti.

Vo veci rozhodovala zákonná sudkyňa, pretože vzhľadom na zmeny v zložení v disciplinárnych senátoch v súvislosti s novou zákonnou úpravou, vec podľa platného rozvrhu práce disciplinárneho súdu v čase rozhodovania bola pridelená JUDr. B [REDACTED] M [REDACTED] ktorá aj vo veci konala.

Z uvedených dôvodov odvolací disciplinárny senát akceptuje výrok o vine, ustálený vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a príseďiacich v znení do 31. októbra 2003. Za primerané považoval aj prvostupňovým disciplinárnym súdom uložené disciplinárne opatrenie. S ohľadom na všetky spomenuté dôvody odvolanie sudcu JUDr. A [REDACTED] K [REDACTED] odvolací disciplinárny súd zamietol.

P o u ě e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. novembra 2004

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

[Handwritten signature]

